

פרשת מטות
בפרשת מטות
על פי

שנת תרפ"ד

ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא וגו'. ויש להבין תיפוק לי' שהיו נזקקים ללכת לסיני לקיים התנאי שכל הגאולה תלוי' בו, כמ"ש בהוציאך וגו' תעבדון את האלקים על ההר הזה:

ונראה דהנה בזה"ק (ריש פ' בהר) דישראל במצרים לא היו יכולין לקבל עליהם עול מלכות שמים משום דכפות באחרא, וע"כ באשר התורה מוכרחת, דאל"ה הי' כל העולם חוזר לתוהו ובוהו, כן היציאה מוכרחת, וזהי התשובה למשה בהוציאך וגו'. והנה קליפת פלשתים היא ליצנות כמו שדייק הרה"ק ר"ב ר"ב וצללה"ה מדכתיב (שופטים ט"ז) קראו לשמשון וישחק לפנינו, ומפורש במדרש (ב"ר פ' ס"א) ובמושב לצים לא ישב זה אבימלך. וע"כ המירוץ ליצחק הי' בפלשתים שהוא שחוק וקלות ראש המרגילין לערוה והיפוך מדתו יראה ופתח. וע"כ למתן תורה שהי' נצרך לקבלת עול מלכות שמים כבזה"ק הנ"ל וכמפורש במכילתא מקבלין אתם עליכם עול מלכות שמים בשמחה, הי' בדין להכרית מקודם את פלשתים, כענין שבזה"ק (ריש פ' יתרו) עד דאתא פרעה ואודי עד דאתא יתרו ואודי, ופלשתים שלא היו בעלי הודאה הי' צריך להכריתם מקודם, וכדי שיהי' ביכולת ישראל לקבל עליהם עול מלכות שמים מקודם, ומשם לילך לסיני לקבלת התורה, אלא משום כי קרוב הוא וגו', ע"כ הסיבם דרך ים סוף שקנו משם מדת היראה כמ"ש וייראו העם, וקנו מעלת היראה יסוד קבלת עול מלכות שמים על כרחם של קליפת פלשתים, ע"כ תיכף אחר קריעת ים סוף אמר להם משה בואו ופרעו את השטר זה קבלת התורה וכבמדרש פרשת ויסע: